

WIEKE

WIEKE BIESHEUVEL IS GETROUWD MET FRANK.
ZE HEBBEN DRIE KINDEREN EN DRIE KLEINKINDEREN.
FRANK EN WIEKE WONEN EN WERKEN IN ZAMBIA.

“Schat, ik weet eindelijk hoe jouw ziekte heet!”, roept Frank. Hij zit op het internet te koekeloeren. Ziekte? Sinds wanneer heb ik een ziekte? “Jij hebt misofonie!” Ik heb zo’n hekel aan dokters die met termen gooien die geen mens begrijpt. En die, als ze het uitleggen, doen alsof jij de basisschool niet hebt afgemaakt. Misofonie is extreme gevoeligheid voor met name menselijke geluiden, zoals snurken, smakken, snuffen, slikken en raar ademen. “Doe de test dan”, daagt Frank mij uit. Hij weet dat ik dol ben op testjes. Je moet eerst je e-mailadres opgeven. Krijg je straks natuurlijk nieuwsbrieven, maar ik wil die test toch doen. Ze stellen geen diagnose, maar je krijgt punten. Daar gaan we. In hoeverre erger ik mij aan de bovengenoemde geluiden? Belemmeren die ergernissen mij bij mijn functioneren en probeer ik die situaties te vermijden? Ik scoor veertien punten en dat is niet best. Ik vertoon matige tot

Ik scoor veertien punten en dat is niet best. Ik vertoon echt tekenen van misofonie

ernstige tekenen van misofonie. Het AMC is de enige plek in Nederland waar een therapie wordt aangeboden. Beetje ver weg. Een gras etend hertje vind ik schattig, maar een op een appel knagend mens? Vreselijk. Al mijn hele leven ontloop ik snurkende bedgenoten. Vermijdingsgedrag, vinden zij van het Fonds Psychische Gezondheid. Ik klik ‘oorzaken’ aan. De kiem voor de ellende wordt gelegd in de puberteit, lees ik. Klopt, mijn moeder had het ook. Als mijn vader mij ging overhoren terwijl hij zijn boerenkool at, ging zij snel weg. Zat ik ermee! Ik kon alleen maar focussen op dat gekauw en geslik. Zij gaf mij mijn eerste doosje Ohropax-oordopjes (ben nu aan mijn 653e doosje bezig). Ook erg: fluitende mannen zonder fluittalent. Dus ja, ik heb die ziekte. De mensen van de website bieden mij een attentie aan, vanwege de getoonde interesse. En die nieuwsbrief. Al maakt een nieuwsbrief geen geluid, ik blokkeer het fonds. Ik leef al 55 jaar therapieloos met misofonie, dat lukt de rest van mijn leven ook wel. Toch bijzonder dat mijn moeder, van wie ik deze toestand heb geërfd, Mies heette. Miesofonie. Dat klinkt niet meer als een ziekte, maar als een familiedingetje.

